

P'S nieuws

Informatieblad voor de parochie Sint Petrus' Stoel in Eindhoven
website: www.petrus-ehv.nl telefoon: 040 269 75 61

April 2025 14^e jaargang nummer 3

Pastoor J.J. Goris

25-JARIG
PRIESTER
JUBILEUM

Priester zijn, dat gaat te boven
al wat ieder denken mag.
God in al zijn werken loven,
mensen helpen, dag en nacht.

ZONDAG 8 JUNI 2025

10.00 UUR EUCHARISTIEVIERING ST. PETRUSKERK
& RECEPTIE ZALENCENTRUM VERSPAANDONK

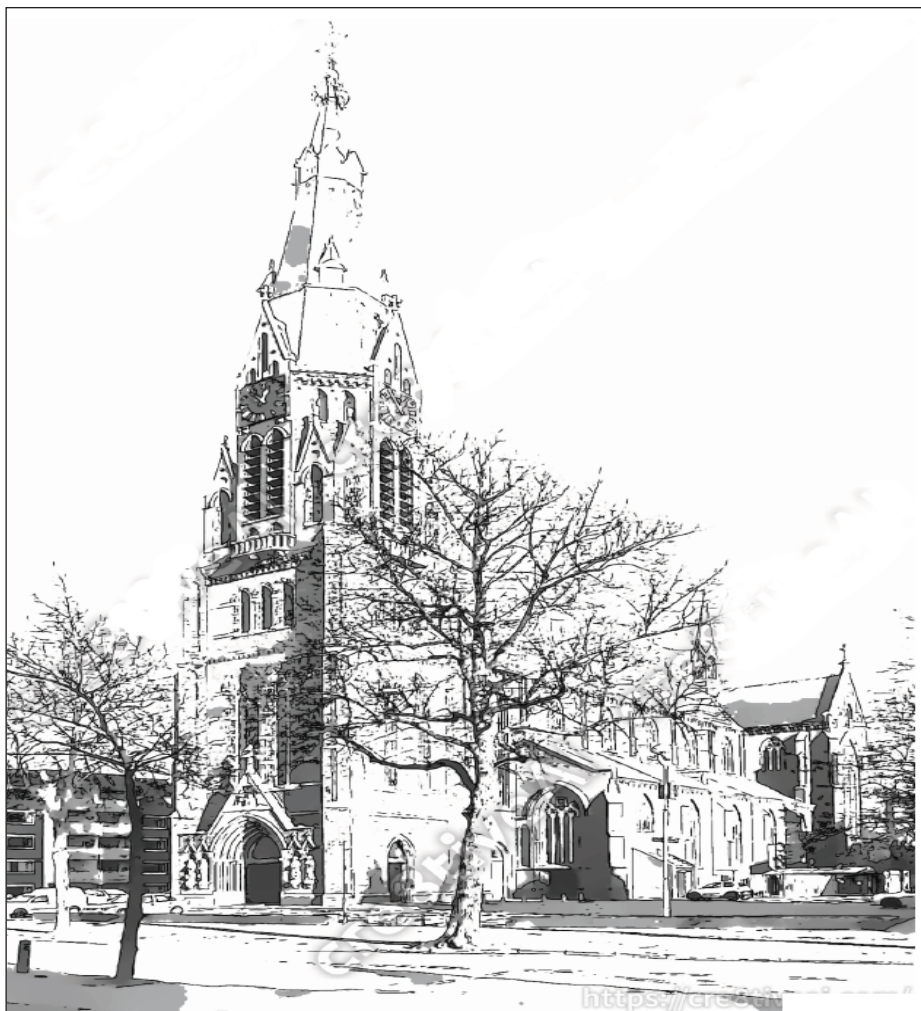
PAROCHIE ST. PETRUS' STOEL

KOMT U OOK?!

Op deze speciale zondag vinden geén vieringen
plaats in de andere kerken in onze parochie.

werkdagen kent, maar ongeveer 7 en dat de avonden daar meestentijds óók bij horen. Voorafgaand aan de viering van zijn priesterjubileum, leek het ons mooi om u in deze (extra) editie van P'S Nieuws meer over pastoor Goris te laten ontdekken. Wellicht vindt u het interessant en zijn er dingen bij die u nog niet wist. Op een dinsdagmiddag hadden

we afgesproken met de pastoor, in de pastorie aan de Kloosterdreef.

Eenmaal op het trapje, bij de statige voordeur drukten we op het één-na-bovenste belletje, waarop vermeld staat : "J. Goris".

De deur wordt voortvarend geopend en daar staat onze vriendelijk lachende pastoor.

Hij gaat ons voor naar zijn woonkamer. De gastvrije geur van koffie komt ons daar tegemoet. Ons oog valt direct op zijn liefde

voor spullen 'op leeftijd'. Niet zozeer oud, of toch wel oud, echter niet persé van waarde, maar met een verháál. Het varieert van kandelaars, beeldjes, vaasjes, foto's, boeken tot kunstwerkjes aan de muur. Ze vullen niet

Er valt heel wat te vieren!

Zoals Koningsdag en de lente, die maakt dat moeder Natuur weer op haar mooist tevoorschijn komt. Maar ook dat 2025 wereldwijd voor de katholieke Kerk een 'jubeljaar' is. Dat maakt het extra bijzonder dat pastoor J.J. Goris in dat jaar zijn 25-jarig priesterjubileum bereikt. Op 17 juni 2000 om precies te zijn, werd hij in de St. Jan's kathedraal in Den Bosch tot priester gewijd. Vervolgens werd hij enige jaren kapelaan en daarna pastoor in de parochie Aalst-Waalre, waarna het bisdom in Den Bosch besliste om hem tot pastoor te benoemen in de parochie St. Petrus' Stoel in Eindhoven-Noord.

Zijn priesterjubileum viert hij op 8 juni a.s. Het liefst samen met alle parochianen tijdens een Eucharistieviering om 10.00 uur

in de St. Petruskerk en daarna met een kop koffie of thee in Zalencentrum Verspaandonk, waar we dan 'onder mekaar even kunnen buurten'. Zo zegt hij dat in het Vlaams, wat eigenlijk veel op het Brabants lijkt, realiseren we onszelf nu. Deze extra editie van P'S Nieuws is om u er zeker van te laten zijn dat u hierbij dus van harte welkom bent!

En om 'onze pastoor' nog iets beter te leren kennen. Op weg naar zijn aanstaand jubileum had onze redactie namelijk afgelopen week een gesprek met pastoor Goris, terugkijkend op zijn 25 jaar priesterschap. Hoe dat is begonnen en niet altijd zonder uitdagingen verliep. Maar ook vooruitkijkend en hoe zijn leven als pastoor er zoal uitziet. Na ons gesprek zeggen wij bewust 'leven' als pastoor in plaats van 'werkdag', want we hebben ontdekt dat een week dan geen 5

alleen zijn zitkamer met een gemoedelijke sfeer (van weleer), maar ook de gang waar je binnenkomt en een nabijgelegen werkkamer en keukentje. Voorzien van koffie nemen wij plaats op de bank en de jubilaris-in-spé in de zetel tegenover ons. Zijn koffiemok verradt zijn afkomst, vanwege de niet te missen kleuren van de Belgische vlag. Op 5 maart 1975 werd hij geboren in Lier, dus dit jaar is hij ook 50 geworden. Dat vierde hij toen eveneens uitgebreid met zijn parochianen.

Toch staat hij niet graag zélf in de

belangstelling, maar hij ondergaat het gewillig. "Voor het goede doel", zegt hij. Degenen die hem een beetje kennen, zijn ongetwijfeld bekend met zijn gevoel voor humor. Op de momenten waar het kan, laat hij vaak niet na een opmerking te plaatsen die een lach uitlokt of veelzeggend is. Maar ook met zijn positieve of relativerende kijk op uitdagende zaken. Zoals dit interview, waarvan hij niet weet welke vragen er gaan komen. Zijn blik spreekt bijna boekdelen: kom maar op en vooruit met de geit. Hij houdt van doorpakken.

Als eerste vroegen wij hem hoe hij terug kijkt op 25 jaar priester zijn. Was dit voor zijn gevoel een lange periode?

Waarop hij wijselijk antwoordt "Ik denk als je terug kijkt, dat iedereen zal zeggen die 25 jaar die zijn voorbij gevlógen." Uit nieuwsgierigheid naar hoe het allemaal is begonnen, stelden we hem de vraag wanneer hij de

overtuiging voelde om priester te worden. Dan legt hij uit: "Ik was hoe oud, 10-11 jaar denk ik, toen ik misdienaar werd. Ik ben nadien, toen was ik 13, orgel gaan spelen in de buurtparochie. Dus dan rol je eigenlijk als vanzelf het parochieleven in. Je draait met heel veel dingen mee. Voor mij was het een hele logische stap." Maar dat hij op jonge leeftijd de parochie in is gerold, was dat bijvoorbeeld omdat zijn familie ook al actief was in de parochie? "Ons moeder die gaat elke week naar de kerk en ik heb mijn communie gedaan in 1982 en de regel was: vanaf dat je de communie gedaan hebt, ga je mee naar de kerk. Daarbij gingen we vaak eerst mijn grootmoeder ophalen, of mijn oudtante. Die gingen mee. En in het begin als kind, gaat er in de kerk veel langs je heen. Maar we hadden misboekjes en daar stond één bladzijde in met wat Latijn. Bijvoorbeeld het Gloria en dat ging ik dan proberen te lezen.

Als je dan misdienaar wordt, orgel gaat spelen, ook wat kosterwerk doet, dan komt van het een het ander." Had het ook gekund dat hij bijvoorbeeld bij de plaatselijke voetbalclub was gegaan en een hele andere carrière tegemoet was gegaan? Daarop was zijn reactie: "Die kans was klein. Sport is nooit

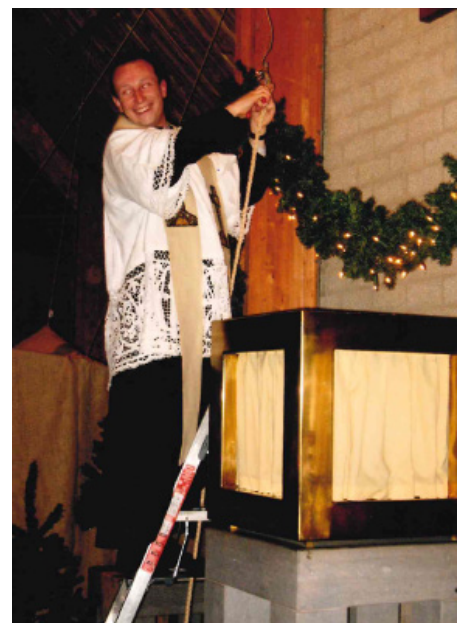

mijn hobby geweest."

Nadenkend of hij al meteen tijdens de middelbare school de overtuiging voelde om voor het priesterschap te gaan, zei hij: "Eigenlijk wel. Kijk, als je klein bent, kleuterklas, lagere school, dan wil je natuurlijk brandweerman worden en piloot en ja, noem maar op. Maar priester worden zat er eigenlijk toch altijd in.

We hadden 2 soorten op het seminarie. Dat zijn er die het bij wijze van spreken wisten in de wieg en dat zijn er die eerst iets totaál anders gedaan hebben en dan een ómmekeer en dán naar het seminarie. Die laatste groep dat zijn natuurlijk de interessantste en spannendste verhalen (lacht). Maar ik hoor toch tot de eerste groep." Dat hij hierbij nog is geïnspireerd door een bepaalde persoon of zo, bevestigde hij direct. "Ja, dat speelde natuurlijk mee. Toen ik orgel ging spelen, dat was in 1988, daar was toen een pastoor, maar die was al ziek. Die is op 1 januari 1990 gestorven en toen is in september van dat jaar een nieuwe pastoor gekomen. Dat was in een hele kleine parochie van 160 parochianen. In Gestel bij Berlaar. In Lier.

Die pastoor heeft best veel

georganiseerd. Hij heeft gestimuleerd dat een Gestelkermis werd ingericht, een rommelmarkt in de pastorietaan. Een processie die terug uit ging. Een openluchtmis aan het Mariakapelletje. Dus ja, daar kwam echt leven in de brouwerij en dat sprak mij wel aan.

En hoe ziet de weg er dan uit naar priesterschap?

“Na de middelbare school dan ga je naar het seminarie. Om de priesteropleiding te doen. Ik ben gaan kijken in het bisdom Antwerpen, waar ik eigenlijk vandaan kom. Maar daar zaten toen nog maar 2 studenten op het seminarie. Brugge had een redelijk grote groep, maar ook Den Bosch en dat was voor mij dichterbij. En er zaten al wat meer Belgen in Den Bosch.

In september 1994 kon ik beginnen. In het 1e jaar met 5 Nederlanders en 3 Belgen. Ik moet zeggen dat was in het begin wel een beetje een cultuurschok (lachend). Ik kan mij herinneren, de allereerste les op maandagochtend 09.00 uur, Latijn. Er was een rooster uitgehangen welke groepen er in welk lokaal zaten. Wij zaten met 3 Belgen om 09.00 uur klaar in dat lokaal, maar voor de rest was er niemand te zien. Toen 09.00 uur gepasseerd was, werden we toch enigszins zenuwachtig. Wij naar de receptie, daar zat de zuster toen nog: “Nee, jullie zitten goed, ga maar terug.” Dat hebben we gedaan en inderdaad kwam in de loop van een kwartier later de rest binnengedruppeld. De één al pratend, de ander met een mok koffie. Uiteindelijk kwam ook de docent binnen.

Wij Belgen gingen toen keurig recht staan, maar de Nederlanders bleven zitten en keken ons

verbaasd aan. Toen zijn we maar weer gaan zitten. Dat is toch echt een andere cultuur. Maar goed, dat went snel (wederom lachend).”

Al pratende over alle vakken, tentamens en stages, ontdekten wij (redactie) dat de priesteropleiding best een langdurige en pittige opleiding is, met als hoofdstromingen 2 jaar filosofie en 3 jaar theologie. Waarop de pastoor lachend aangaf “Ja, ze hielden ons wel van de straat. Maar we waren toen nog met 40 studenten, we hebben tussendoor ook wel plezier gehad.” Op dit moment zijn er nauwelijks priesterstudenten die met de opleiding starten. Dat lijkt schrikbarend, maar de pastoor ziet het als een golfbeweging die er op een bepaalde manier altijd wel is. Vroeger zat je met grote groepen op het seminarie en trad zelden of nooit iemand in bij ordes of congregaties. Nu is dat andersom. Hij zegt: “Als je werkt in de Kerk moet je eigenlijk kunnen denken op z’n minst in decennia, maar eigenlijk nog beter in eeuwen. En dan denk ik dat komt goed. Wij gaan voor de winst op lange termijn, niet op korte termijn.”

Over de lange termijn gesproken bespeurt hij, Kerkelijk gezien, een ontwikkeling. “Ik ben geboren in 1975. Opgegroeid in België, De Kempen, De Vlaamse Kempen, de provincie Antwerpen. In mijn kinderjaren en misschien ook nog in het begin dat ik hier in Nederland was, de jaren ’90, helemaal in het begin dat ik priester was, had je eigenlijk nog veel meer restanten van wat ze de ‘volkskerk’ noemen. Cultureel katholicisme. Dat is in die afgelopen 25 jaar steeds verder ingestort en nu praktisch zo goed als weg. Dat is heel erg wennen en ik kan me voorstellen zeker voor wat oudere mensen die dat

ook nog heel goed gekend hebben. Van de andere kant merk je (dat gebeurde in de vorige parochie al) dat het steeds vaker voorkomt dat jonge mensen (dan heb ik het over tieners en twintigers) bij een parochie komen aankloppen met vragen om informatie. Bijvoorbeeld Ik wil meer weten over het ‘geloof’. En vaak ook met de vraag: ik wil gedoopt worden. We hebben op dit moment 4 jonge mensen die zich voorbereiden op hun doop met Pasen volgend jaar. Dat is een traject van 1,5 jaar ongeveer. Dus dat is niet flauw. Die tendens is er nu veel meer dan 25-30-40 jaar geleden. Dus ja, de Kerk wordt kleiner. Het volksgebeuren dat verdwijnt op den duur helemaal en datgene wat je overhoudt is kleiner, maar wel energiek.”

“Een aantal jaren geleden, voor Corona, zijn we in onze parochie overgestapt op een heel nieuw systeem voor de 1e Communie. Toen ik hier kwam hadden we nog 120 communicanten op een jaar en in 2017 of 2018 hadden we er nog 40. Ik dacht ja, we kunnen op die oude voet doorgaan tot we op 0 zitten en zeggen van nou jongens, dat was het dan. Maar in plaats daarvan hebben we onze aanpak gewijzigd.

We hebben een voorbereidende cyclus van 3 jaar opgezet. Het kind moest minstens een héél jaar meedoen aan dit en het volgende jaar aan dat, enzovoorts. Dat heeft ervoor gezorgd dat we er toen nog maar 10 hadden, ongeveer? Maar met die 10 bouw je wel een bánd op. Dat worden echt parochiánen. Ja, er is heel wat veranderd.

Kardinaal de Kesel, de vorige Belgische aartsbisschop, die is een tijd ziek geweest. In die periode heeft hij een boekje geschreven over de Kerk in een seculiere maatschappij. Daarin zegt hij: wat wij nu beleven is het einde

van de Christenheid, maar niet het einde van het Christendom. Met Christenheid bedoelt hij dat de maatschappij volledig doordrongen is van het kerkelijke. Dat bijvoorbeeld de kapelaans in iedere bond of vereniging als adviseur vertegenwoordigd zijn. Dat is niet meer en ik denk niet dat dat voorlopig nog terugkomt. Dat wil niet zeggen dat het Christendom daarmee weg is.”

De vraag die ons het meest op de lippen brandde, was wat hij de mooiste kant vindt aan priester-zijn. Daar zitten volgens hem heel veel mooie dingen aan vast. Om te beginnen de sfeer in de kerk van orgel, wierook en kaarsen, die hem als kind al direct fascineerden. Een zekere plechtstatigheid. Dat maakt indruk. Maar voornamelijk wat hem de afgelopen 25 jaar echt ontróerd heeft. Dat is het vertrouwen wat mensen geven. In persoonlijke gesprekken. In moeilijke tijden of situaties die hen benarren.

Als wij dan opmerken dat zijn werk ons daardoor zwaar lijkt en hem vragen of hij deze emoties weet van zich af te zetten, antwoordt hij: “Ja en nee. Je moet kunnen loslaten, want anders dan ga je over de kop. Maar je leeft in nabijheid van de mensen toch oprecht mee. Alleen als ik ’s avonds ga slapen probeer ik weleens te denken aan wat een Belgische Bisschop mij ooit heeft verteld. Om toch goed te kunnen slapen zei hij hardop “Lieve Heer, ze zijn meer van ú als van mij, welterústen!”

We praten over zijn priesterwijding, 25 jaar geleden. Deze vond plaats op 17 juni 2000 in de St. Jan in Den Bosch. Wat kan hij daarover vertellen? “Daar waren 4 bisschoppen bij aanwezig. Hurkmans was toen de bisschop. Ter Schure en

Bluyssen, de oud-bisschoppen van Den Bosch, die leefden ook nog. En Mgr. Lescrauwaet. Hij

was inwonend docent op het seminarie. Hij was hulpbisschop geweest. Dus dat was best indrukwekkend. En de St. Jan zat vol. Maar goed, dat heb je met 8 wijdelingen tegelijk. Die brengen familie mee en genodigden van de thuisparochie en de parochie waar ze stage hebben gelopen.

Hoe vol zijn agenda is, kan hij duidelijk over zijn.

“Vol genoeg. In die zin, er zijn maanden dat ik volgens mij geen 5 vrije avonden heb, in een maand. En dat wil niet zeggen dat dat allemaal heel zwaar en heel moeilijk en heel gewichtig is. Maar goed, het zijn vergaderingen, het zijn huisbezoeken, het zijn doopgesprekken.”

Over hoe het hem lukt om aan de broodnodige ontspanning toe te komen, en dan hebben we het over hobby's of bepaalde gewoontes, oppert hij:

“Ik heb één ding geleerd: dat is je eigen grenzen respecteren. En een stuk ontspanning, dat is wel belangrijk. Kijk, mijn ouders leven nog. Wonen in België, mijn zus woont vlakbij. Normaal ga

ik zondagmiddag richting België en dan ben ik maandag bij mijn ouders. Soms al vóór 08.00 uur werk ik daar in de tuin en dat is voor mij ontspannend en het geeft mij een voldaan gevoel. Andere hobby's kom ik niet zo heel veel aan toe. Ik probeer 2-3 keer per jaar naar het Muziekcentrum te gaan. Om te luisteren naar Bach, Händel, klassieke muziek. Of ik ga graag op zoek naar antiek, of 'oude' dingen. Dit zijn makkelijke hobby's: als je tijd hebt, dan doe je wat. Als je geen tijd hebt, dan laat je het liggen. Ik heb nóg een kleine hobby, die wél dagelijkse aandacht behoeft. Dat is, jullie hebben het al gehoord, “Pietertje”. Een Engelse grasparkiet. Die zijn wat groter dan de Nederlandse grasparkieten. Dat brengt wat leven in de brouwerij. En als ik mijn agenda bekijk en hoe onregelmatig die is en hoe vaak het gebeurt dat ik van A naar B, naar C, naar D moet. En in de ochtend vertrek en pas tegen 18.00-18.30u terug ben, vlug iets eet om vervolgens om 19.00u de mis te doen en om 20.00u bij een vergadering te zijn. Daar kan Pietertje wel tegen, maar helaas een hond, die ik best ook graag zou hebben, niet.

Toevallig op dat moment voelen we een koele wind boven ons hoofd opsteken. Dat is Pietertje, die even over ons heen komt vliegen.

Zijn kooitje staat stevast open. Waarbij de pastoor lachend

opmerkt: “Pietertje is mijn duurzame airco”. Hij is altijd goed gehumeurd en wat heel bijzonder is: hij kan de 6e symphonie van Beethoven fluiten. Als ie zin heeft (lachend).”

Wat we tot slot nog graag willen weten is hoe hij pastoor in onze parochie is geworden?

“Op een gegeven moment was ik pastoor in Aalst-Waalre en moest ik naar het bisdom komen in Den Bosch.

Daar werden toen plannen op tafel gelegd om alle parochies in Eindhoven te gaan fuseren tot 2 grote parochies. Daarvoor moesten 2 pastoors benoemd worden. Ze wilden mij pastoor maken van Eindhoven-Noord.

Ik had niet gevraagd om weg te hoeven uit Aalst.

Als ze mij daar hadden laten zitten, had ik het prima gevonden.

Van de andere kant, ik zat daar toen 12 jaar. Voor een eerste benoeming is dat heel lang. Ik dacht toen van ja, de enige reden die ik kan verzinnen is “ik heb geen goesting” (lachend), maar dat vind ik geen reden. Dus ik heb ja gezegd. Toen kwam ik hier terecht in september 2011 en mocht ik gaan kennismaken met toen nog 4 kerkbesturen, 7 kerkgebouwen en 3 jaar de tijd om dat te reduceren. Want ik ben september 2011 hier gekomen.

Op 1 januari 2012 tekende de bisschop het decreet van de parochiefusie. Dus toen was die ene parochie een feit. Tsja, dat gebeurt op papier in een fractie van een seconde, een handtekening zetten. Maar dan begint het. En dan ben je in de eerste 3 jaar bezig met luisteren naar mensen die kwaad zijn, die verdrietig zijn. Wat je dan heel vaak merkt bij mensen is dat ze het verstandelijk wel begrijpen, maar het gevoel wil niet echt mee.

En dat is heel menselijk. Maar goed, als dat gebeurd is dan kun je, stilaan, beginnen te kijken waar liggen nu kansen, waar kunnen we wat proberen. En dan is het een werk van lange adem.

Ik weet, toen ik hier kwam: ik had in de vorige parochie elke zondag een kinderwoorddienst. Daar waren zo’n 15 tot 20 kinderen bij. Ik kwam hier. Installatie. Allemaal mooi. Nadien nog gegeten. Ik weet niet meer wie het zei, ik denk iemand van de familie: De installatie was heel mooi, maar waar zitten hier de kinderen? Toen hebben we een aantal jongere mensen bij elkaar geroepen: kinderwoorddienst, één keer per maand. Maar we zijn nu 14 jaar verder en we hebben elke wéék een kinderwoorddienst. Het zijn geen massa’s, maar er is wel iets geplant.”

Dat zijn mooie resultaten!

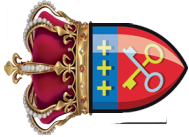
“Nou ja, het is probéren. Probéren, langs alle kanten. Toen ik in Aalst wegging na 12 jaar: ik deed alle dopen, communies, vormsels, huwelijken, uitvaarten. Het was een dorp. In elke straat ben ik geweest, in dat dorp. En je kent eigenlijk ook het hele dorp. Goed, dan kom je hier en je krijgt de halve stád. Van het station tot Ikea en van Nuenen tot Veldhoven. Ik denk ja, nu mogen ze me hier laten zitten tot ik 100 ben, dan heb ik het nóg niet gehad allemaal. Dus toen dacht ik van nou, dan draaien we het óm. Omgekeerd huisbezoek. Elke maand 100-120 adressen een brief in de bus. Kom eens op de koffie bij mij. Zonder agenda, gewoon kennismaken, buurten. Een enkele keer reageert niemand. Nou goed, dan gaat het niet door. De grootste groep die we gehad hebben was 16 of 17 mensen. Eigenlijk al te groot om een gezellige avond te buurten. De oudste die we ooit gehad hebben was bijna 100, de jongste

16. We hebben ook al een aantal keren een ‘marktmissie’ gehouden. Dat is gestopt met Corona en dat moeten we nog proberen om terug op te pakken. Op zaterdag, op de Woenselse Markt, is dan veel volk. We zijn toen met mensen vanuit onze parochie de markt op gegaan. Dan bieden we de mensen (liefst jongeren/kinderen) een kaarsje aan. Dat mogen ze komen opsteken en laten branden in de kerk. In de kerk was dan aanbidding en er was een aantal priesters, voor het geval iemand een gesprek wou. Buiten in het portaal hadden we wat tafeltjes. Een kop koffie of thee. Wat informatie over de parochie, een praatje. Een andere manier, maar... ja! Dat werkt ook.

De economen onder de parochianen zeggen weleens “ja maar, wat levert dat óp?!” Ik denk: al kunnen we alleen maar het vriendelijke gezicht van de kerk laten zien, dan hebben we al heel wat gewonnen. Want wat mensen horen in de media, in de krant: “Goed nieuws lees je niet vaak. Terwijl dat er wel is.”

Met deze mooie woorden, sloten we ons gesprek af. Goed nieuws is er inderdaad óók, alleen lees je dat dikwijls niet breeduit in de krant. Gelukkig wel in dit P’S Nieuws.

Activiteiten jubileumjaar

JANUARI

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

FEBRUARI

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

MAART

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

APRIL

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

MEI

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

JUNI

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

JULI

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AUGUSTUS

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SEPTEMBER

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

OKTOBER

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOVEMBER

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

DECEMBER

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Datum	Activiteit/Locatie
16 febr.	Opening jubileumjaar
150 jaar St. Petruskerk	
10 u	St. Petruskerk
28 febr.	Verjaardagsfeest
10-12 u	Pastoor Goris 50 jaar
14-16.30	Parochiehuis
19.30 u-	
26 apr.-	Nationale bedevaart naar
3 mei	Rome
13 mei	Bedevaart St. Truiden
mei t/m sept.	Tentoonstelling Kerk in Beeld St. Petruskerk
8 juni	Jubileummis pastoor
10 u	Goris 25 jaar priester
	St. Petruskerk
	Aansluitend receptie
	Zalencentr. Verspaandonk
22 juni	Musical KOEMI
11.30 u	Zalencentr Verspaandonk
7 sept.	Jubileumviering emeritaat Pastor Verest
10 u	St. Petruskerk
12 u	Parochiefeest
	pastorietuin
9 nov.	Messiah (Handel)
15.30 u	St. Petruskerk

KADO VOOR DE PASTOOR

Wilt u iets bijdragen aan een gezamenlijk kado voor de pastoor? Dat kan!

Stiekem zijn we erachter gekomen dat de pastoor houdt van het werk van een zekere Eindhovense schilder. Daarvan zou hij ooit nog graag een schilderij in zijn woonkamer zien hangen, voorzien van een mooie lijst. Het zou mooi zijn als we dit met alle parochianen konden

bekostigen. En hem dat op 8 juni overhandigen, als verrassing. We hopen dat u daar dan bij bent! (De pastoor kan deze oproep natuurlijk óók lezen in P'S Nieuws, maar hij weet dan nog steeds niet om wat voor schilderij het gaat. 😊)

UW BIJDRAGE KUNT U OVERMAKEN naar rekeningnummer **NL57RAB00171603281** t.n.v. Parochie St. Petrus' Stoel o.v.v. "**JUBILEUM PASTOOR**".

LET OP: KALENDEROVERZICHT ACTIVITEITEN JUBILEUMJAAR IS GEWIJZIGD!

Bij de vorige P'S Nieuws (maart 2025) heeft u een kalenderoverzicht ontvangen, met daarop alle activiteiten die georganiseerd worden in het kader van het jubileumjaar. Wellicht heeft u deze kalender intussen al ergens opgehangen, op een prikbord, of tussen uw agenda gestoken.

Jammer genoeg is dit overzicht niet correct meer. We hebben één activiteit moeten verschuiven, namelijk de uitvoering van de Messiah van G.F. Händel, door het Helmonds Vocaal Ensemble. Bij nader inzien vindt dit niet op 30 november a.s. plaats, maar op 9 november.

Om die reden vindt u in dit P'S Nieuws een aangepast kalenderoverzicht. Het zou immers zonde zijn als u dit indrukwekkend optreden in aanloop naar Kerst zou missen, vanwege een foutieve datum op uw kalender.

Neemt u svp even de tijd om het voorgaande kalenderoverzicht te vervangen door het nieuwe kalenderoverzicht op de achterzijde van dit nummer? Dank alvast!

P'S nieuws is een uitgave van de parochie Sint Petrus' Stoel

Het redactieadres is:
Pastorie St. Petrus, Kloosterdreef 31
5623 DB Eindhoven,
tel: 040 269 75 61
emailadres:
redactie@petrus-ehv.nl

Redactie:
Peggie van de Molengraaf
Huub van Houtert
Anne Jansen

Henk de Bie,
vormgeving en drukwerk

Volgende kopijdatum:
6 Mei 2025

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde artikelen te redigeren en in te korten.

Kerkbijdrage overmaken op:
NL11 RABO 0158 2051 11
t.n.v. parochie St. Petrus'

Voor spoedeisende zaken
belt u:
06 24 50 79 21

COLOFON